

Scrisoare Duhovnicească

MITROPOLIA ORTODOXĂ ROMÂNĂ
PENTRU GERMANIA, EUROPA CENTRALĂ ȘI DE NORD

Anul XIV, NR. 6 (162) / 2010 BULETIN DE INFORMAȚII SEPT. 2010

«Trebuie să știi să mori și să înviezi în fiecare zi. Pentru că viața înseamnă moarte continuă». Interviu cu Arhimandritul ARSENIE Papacioc cu prilejul împlinirii a 95 de ani de viață

Părintele Arsenie nu îmbătrânește. Secretul? Ni-l spune tot dânsul: să ai la tinerețe puțină bătrânețe, că atunci sigur vei avea la bătrânețe multă tinerețe. Un sfat pe care nu ai cum să nu îl urmezi dacă cel care ți-l dă e nonagenar, după o experiență de decenii în pușcăriile comuniste.

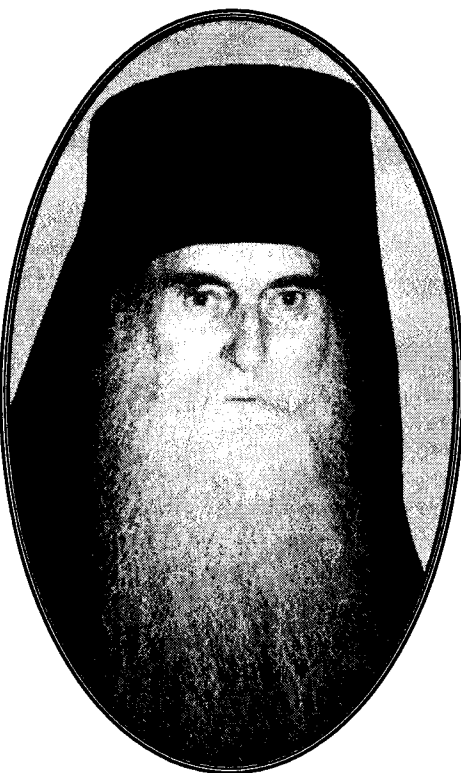
- **Ce le recomandați în primul rând creștinilor care doresc să sporească în viața duhovnicească?**

- **Eu recomand o stare de veselie interioară, lăuntrică, din inimă, o stare ce înseamnă rugăciune neîncetată.** O stare de veselie adevărată, degajată de problemele vieții, de problemele cărărilor vieții, ale unuia și ale altuia. O stare de veselie, cu orice chip. **Dacă-i întristare, se clocesc ouăle diavolului.** E o stare de absență, de întunecare. Dacă un om nu moare de pe poziția de trăire, de înălțare, de steag, toată creația suferă. Noi trăim într-o mare unitate, toată creația lui Dumnezeu este o unitate. Dacă ne despărțim de marea unitate, suntem pe poziție de anulare, de autoanulare. Deci, recomand o poziție de trăire. Pentru că tragedia întregii lumi trebuie plânsă ca propriile noastre păcate. **Și starea de rugăciune înseamnă o stare de prezență.** Eu ca duhovnic ce toată ziua stau de vorbă cu lumea care are nevoie de verticalitate, nu recomand nevoințe. Recomand o stare de prezență permanentă, care înseamnă recunoașterea forțelor de bine din tine.

- **Ați cunoscut astfel de oameni care aveau o asemenea stare de prezență continuă?**

- Asta este o întrebare la care nu se poate răspunde întru totul. Oamenii își păstrează ascunsă viața lor. Am trăit în pușcării 14 ani; am stat cu fel de fel de conducători ticăloși. Eram într-o anumită relație și cu Părintele Dumitru Stăniloae, bineînțeles respectând proporțiile, căci eram un prichindel pe lângă el. La procesul Rugului Aprins - am fost amândoi

în același lot - el s-a purtat cam șovăielnic. Dar când a intrat în temniță, când a întâlnit acolo mari trăitori care erau de 20 de ani în închisoare, care cunoșteau Noul Testament aproape pe de rost - puținii erau care nu știau toate scrierile Sf. Ioan Evanghelistul - Părintele Stăniloae a rămas impresionat. Eu am multe ares-tări, iar la Rugul Aprins am fost condam-

nat la 40 de ani. Vasile Voiculescu, Dumitru Stăniloae, Alexandru Mironescu și toți ceilalți au primit câte 15 ani. Mie mi-au dat 40 de ani. Sigur că m-am distrat când m-au condamnat, dar m-a costat. Că mă tratau peste tot ca pe un mare criminal. Chiar la Jilava un căpitan m-a întrebat în timp ce mă dezbrăca și mă tunde: «Ce-ai făcut, mă?» «N-am făcut nimica, mă!», i-am zis eu. «Mă, dacă nu făceai nimic te condamna la 10-15 ani, dar 40 de ani...» Vedeți, dacă nu făceam nimic, tot mă condamna la 10-15 ani. S-a dat de gol, știți. Iată cu

cine-aveam de-a face. Iată cine te dezbrăca, iată cine te omora... Important este ca tu să ai o poziție de prezență. Nu m-au omorât, deși mă urmăreau, mă băgau pe la răcitor, la camere frigorifice. În trei zile mureai, după socoteala lor. N-am murit în trei zile. Mi-au dat cinci. N-am murit în cinci zile. Mi-au dat șapte, n-am murit. N-a vrut Dumnezeu. Dar a fost greu. **Important este ca acolo unde ești să fii prezent!** Și, fie ce-o fi, de acum. Om sunt, un pai în vânt. Nu mai conta moartea, fraților. Moartea era salvare! Dar există un duh, o linie, o rază de viață în om care nu cedează. Și n-avem alt ideal decât de-a ne hărăzi Dumnezeu fericirea să murim chinuți și sfârtecați pentru scânteia de adevăr ce știam c-o avem în noi, pentru a cărei apărare vom porni la încălețare cu stăpânitorii puterilor întunericului, pe viață și pe moarte. Asta-i deviza fiecărui creștin. Dacă nu-i așa, atunci «mortua est!» În tinerețe eram singurul din sat care mergeam la biserică. Nu babă, nu moș, nu nimica, eram eu singur. Și a zis preotul: «Am și eu unul care vine la biserică, dar nici el nu stă până la sfârșit». Eu când am auzit vorba asta... Nu știam, eram un copil. Când începea predica, credeam că s-a terminat totul. Nu știam eu de Liturghie, eram copil. De atunci n-am mai ieșit din biserică până nu ieșea și preotul, să fiu sigur că s-a terminat. Eu sunt macedonean după tată. Tatăl bunicului meu a fost preot în Macedonia, de unde și numele de Papacioc. La origine, ne-a chemat Albu. În sfârșit... nu facultăți, nu academii, nimic nu te formează cât o stare de prezență continuă: ca închisorile, ca suferința. Este o mare greșală dacă o ignoră cineva. Când Mântuitorul era pe lacul Chenizaret, cu apostolii, a zis «Să mergem pe țărnul celălalt». S-a culcat în corabie - în timpul ăsta valurile creșteu. «Doamne, Doamne, scoală că pierim!», au strigat apostolii. «Vă și vedeți

pe fundul mării cu Mine cu tot!». Adică: «N-am spus Eu bine, să mergem pe malul celălalt? Voiiați fără valuri? Voiiați fără încercări?» Păi nu se poate. Pentru că, practic, toate astea îți topesc mai mult inima spre marile puteri, spre Dumnezeu.

- Cu alte cuvinte, Precuvioase Părinte, cine fugă de Cruce fugă de Dumnezeu!

- Toți Sfinții Părinți spun lucrul acesta. Așa că nu ignorați, nu refuzați suferința. Nu căutați Crucea, dar dacă vine, țineți-o! Mântuitorul Hristos n-a vrut Crucea, dar când I S-a dat n-a mai lepădat-o. N-a cedat deloc. L-au jupuit, dar n-a cedat. N-a zis deloc precum vroiau dușmanii Lui. Așa că numai și numai prin Cruce putem ajunge la înviere. În concluzie, **trebuie să știi să mori și să înviezi în fiecare zi. Pentru că viața înseamnă moarte continuă.**

Nu se întâmplă nimic, absolut nimic, niciodată, fără voia lui Dumnezeu. Căci zice Mântuitorul: «Nu se mișcă fir de păr fără voia Mea». Suntem conduși, guvernați de Dumnezeu în toată mișcarea noastră. Deci trebuie să fim atenți. În închisoare erau oameni de rugăciune. Am trăit cu ei, cu Valeriu Gafencu, cu Virgil Maxim... L-am avut pe Virgil Maxim chiar în celulă. Am stat împreună, mi-a fost aproape ca un ucenic. Am stat mult timp în doi, în celulă, la Aiud. Pe mine m-au ținut ani de zile la zarcă. Zarcă era la Aiud o închisoare în închisoare. Nu știți! Făcută de unguri pentru români. Acolo nu vedeam nimic. Ne scoteau afară zece minute pe lună. Vă dați seama, erai cu totul suspendat de tot ce-i materie! În asemenea condiții, toți creștinii se rugau. Vă mai spun încă o dată: eu recomand o stare de veselie care înseamnă rugăciune neîncetată.

- Precuvioase Părinte Duhovnic, de ce Sfânta Liturghie este considerată cerul coborât pe pământ?

- Sfânta Liturghie face abstracție de la orice fel de comparație. Sfânta Liturghie este Cer, este Dumnezeu. În mâna omului, bineînțeles. E cel mai important, cel mai mare lucru posibil. Și de multe ori mă gândesc ce cinste are omul. Pentru că Dumnezeu a creat două lucruri nemaipomenite, care nu se pot repeta. A creat o femeie distinsă care L-a născut pe Dumnezeu și a creat preoția care-L coboară de sus și îl naște din nou pe Sfânta Masă a Altarului. Ce ziceți de lucrul acesta? Nu e o bucată de pâine acolo, este un Dumnezeu, este o creație întreagă! Cum aș îndrăzni să o compar, cu cine, cu ce rugăciune, cu ce sfințenie? Este chiar Dumnezeu, întru totul pe Sfânta Masă. Și lucrarea aceasta

o săvârșește omul! Pentru că ființa umană - așa cum zice și Sfântul Grigorie de Nyssa - este copleșitoare, de neînțeles. Dumnezeu are încă taine ascunse cu privire la om, pe care nu le cunosc nici îngerii. Omul este cu totul superior în creație. Lupta Satanei, asiduă și chiar finală, este să nu recunoaștem că putem fi în asemănare cu Dumnezeu. Da, suntem creați așa. Recunoaștem, nu recunoaștem, așa suntem creați. Nimeni din creație nu-i ca omul. El este singura verigă posibilă de legătură între Dumnezeu și creație. Omul! Lui i s-a încredințat marea răspundere să supravegheze întreaga creație, el este stăpânul creației. Omule, omule, uite pe cine bagi tu în iad! Pe tine, adică, atunci când mergi pe calea pierzării. Așa că Liturghia, nu-i o lucrare omenească, ea este peste îngeri și peste orice. Este chiar El. Da! «Eu sunt Cel ce sunt», aici și acum! Învierea lui Iisus Hristos s-a făcut... Nu numai El a înviat. Toată creația a avut un moment de recucerire și de reînviere. Dar toată gloria acestei nemaipomenite întâmplări, de care ne e și frică să amintim, n-ar fi fost așa de valoroasă dacă n-ar fi fost crucea mai întâi. Deci poziția aceasta este: întâi suferința și pe urmă plata. «Cine fugă de Cruce fugă de Dumnezeu», zice Sfântul Teodor Studitul. Nu cer nimic altceva decât un pic de trezvie. Dumnezeu nu-i supărat pe noi atât de mult pentru anumite greșeli, pe cât este de supărat că suntem nepăsători. Să nu amânăm trezirea duhovnicească. În ierarhia din Biserică nu împăratul sau patriarhul este cel mai mare. **Cine este mai smerit, acela este mai mare în Biserică, în Împărăția cerurilor. Să știți că smerenia este singura cale de salvare.**

- Precuvioase Părinte Arsenie, despre anii pe care i-ați petrecut în viața de pustie, ce ne puteți spune?

- Viața de pustie e atât de suspendată încât n-ai puțința să vezi ceva cu picioarele pe pământ, așa că nu poate să înțeleagă cineva din afară ce se petrece la pustie. **E o prezență și o creație întreagă în inima și în mișcarea pustnicului.** Am avut în acei ani și spaimă, dar m-a ajutat Dumnezeu să îmi țin prezența. Lupii erau foarte îndrăzneți. Nu mă temeam de urși ca de lupi. Pentru că lupii sunt flămânzi și atacă în ceată... Am văzut la toate animalele că au o teamă de om. Au o teamă de moarte... Este greu să vorbești despre niște lucruri de înălțime... M-am folosit mult. Dar nu eram un om al pustiei. **Dacă nu ai o stare de smerenie, oriunde ai fi în viață, dar mai ales în pușcărie și în pustie, nu rezști.**

- Unde credeți sfinția voastră că a fost mai greu: la pustie sau în închisoare?

- Acum, vă dați seama, în închisoare nu credeau în Dumnezeu, nenorociții de paznici. Și erau foarte sălbățiți, îndârjiți. La Aiud am avut un șef de gardieni acolo, la zarcă, se numea Biro. Pe ungurește înseamnă primar. Era rău de tot. Să revin: cei de la pușcărie nu credeau în Dumnezeu. Și erau primejdioși. În pustiu luptai cu dracul. Dracul credea în Dumnezeu. Se temea de El. Puteai să-l ții pe diavol la distanță, de aceea nu mă speriam. Că te trăgea, trăgea haina de sub tine, o blană de piele pe care stăteam lungit noaptea. Se întâmplau multe lucruri. Dar nu era primejdios. Eram totuși liber. Și oamenii nu prețuiesc viața de libertate. Mai mult, nu prețuiesc suflarea și răsuflarea, că tot de la Dumnezeu sunt. Nu-i supărat Dumnezeu pe noi atât de mult pentru păcate, cât este supărat că suntem nepăsători. Asta trebuie propovăduit la toată lumea. Și vă spun și eu vouă, acum, tot așa. Faceți act de prezență la Dumnezeu: «Doamne, Tu m-ai făcut, Tu mă iei». Ne-a creat singuri numai pentru El, nu și pentru dracul, pentru patimi. Nu ne jucăm cu timpul vieții noastre. Am avut ocazie să fiu chemat de multe ori la căpătâiul muribunzilor. Că eu, peste cinci ani, împlinesc o sută de ani de viață pe acest pământ. Am avut o viață trăită cu adevărat: pușcării, viață intensă, viață care măsura suflarea și răsuflarea zi de zi, clipă de clipă chiar. Deci te obliga să iei o atitudine. Căci nu puteai să cedezi: era proba de credință sau de necredință. Nu te jucai. Dar nu m-am folosit așa, până în adâncul deliberativ al lucrurilor, ca la căpătâiul morților. Țipete... sentimente omenești... **muribunzii vedeau draci, așa cum știm că vin. Vedeau păcatele așa cum le-au făcut, nu cum le-au spovedit. Și vroiau să le spovedească, dar nu mai puteau...** Înapoi nu se mai putea, căci venise aia, moartea. Moartea nu vine să-i faci o cafea. Vă dați seama ce spaimă era, că erau suflete trezite acum, înainte de moarte, și intrau într-un necunoscut și începeau să apară toate așa cum ni se arată în Scripturile divine. Spune așa un Sfânt Părinte: «Aș vrea să înțelegeți: dacă chinurile iadului sunt la nivelul chinurilor din ziua morții, este destul». Este groaznic. Și uite, toți doreau să mai trăiască o zi. Și zicem noi, care ne scăldăm în ani: «Ce faci într-o zi?» Nu într-o zi, într-o clipă! Poți să faci mult! **Că Dumnezeu n-are nevoie de cuvintele noastre, are nevoie de inima noastră. Și putem să l-o dăm într-o clipă.**

Mesajul Preafericitului Părinte Patriarh DANIEL la Duminica românilor migranți (22 aug. 2010): Când ne aflăm în străinătate să nu ne înstrăinăm de noi înșine!

A devenit deja o tradiție ca prima duminică după sărbătoarea Adormirea Maicii Domnului (15 aug. 2010) să fie dedicată românilor migranți, potrivit Hotărârii Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Române, prin care se arată prețuirea și grija spirituală a ierarhilor Bisericii noastre față de fiii și fiicele duhovnicești, plecați din diferite motive în afara granițelor țării.

Este evident faptul că, după anul 1989, un număr impresionant de români au emigrat către alte țări europene sau continente mai îndepărtate. Se constată însă că românul adevărat când se află în alte țări, chiar dacă este mai împlinit din punct de vedere material, trăiește permanent cu dorul de casă, de neam și de tradițiile strămoșești, care s-au imprimat adânc în ființa sa.

Ținând seama de nevoile spirituale ale românilor de pretutindeni, Patriarhia Română a înființat mai multe eparhii și numeroase parohii pentru românii ortodocși care păstrează cu fidelitate comuniunea lor cu Biserica mamă, iar Centrul de presă Basilica oferă aproape zilnic informații privind viața românilor din diaspora, considerând astfel că, prin credință și rugăciune, prin comuniune și solidaritate frățească, greutățile inerente ale acestei vieți vor fi trecute mai ușor, iar bucuriile vor fi mai intense.

Cunoscând faptul că este foarte greu să trăiești departe de țară și, în special, de cei dragi (soț sau soție, copii, părinți, frați, surori, bunici), Biserica Ortodoxă Română se roagă pentru poporul român de pretutindeni și îndeamnă la rugăciune, la comuniune și conlucrare frățească pe

toți românii ortodocși aflați în diaspora. Mulțumim tuturor românilor din diaspora care au contribuit în diferite forme la ajutorarea sinistraților afectați de inundațiile recente din România.

Ne rugăm Preamilostivului Dumnezeu să dăruiască sănătate și mântuire, bucurie și mult ajutor tuturor românilor emigranți, iar șederea și activitatea lor în străinătate să se împlinescă în bună înțelegere cu cetățenii țărilor în care se află acum, păstrând, totodată, credința ortodoxă și identitatea românească, pentru a nu se înstrăina spiritual de ei înșiși și de poporul român.

Cu aleasă prețuire și părintești binecuvântări,

† **Daniel**

Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române

Sfânta Scriptură văzută de un laic

Îmi amintesc și acum cu claritate, cât de mare a fost surprinderea mea și a colegilor, când (era încă pe vremea - 1985 - «Bibliei interzise»), la începerea cursului de Doxologie (doxa = opinie, glorie/știința ce se ocupă de succesul și influența unei cărți), profesorul ne pune o întrebare neobișnuită: care este cartea cea mai cunoscută și răspândită în lume, cu cele mai multe ediții și mai mari tiraje din toate timpurile? Multe presupuneri - nici un răspuns corect. Tot el ne dezvăluie spre consternarea noastră amestecată cu uimire și admirație: BIBLIA!

Nu întâmplător este, așadar, supranumită Cartea Cărților - ea constituie, din toate punctele de vedere, o operă a superlativelor: ediții, tiraje, cuprins ideatic de cea mai mare profunzime (religios, filosofic, etic-moral), cunoștințe teoretice despre societate și om, interpretarea istoriei, Creație și Cosmogonie, cărora li se adaugă, nu în ultimul rând, o realizare artistică deosebită - de exemplu, forța vizionară și profunzimea spirituală din al doilea Isaia - sau frumusețea, măreția limbajului, a imaginilor, expresiilor și alegoriilor din Psalmul 1: omul curat e «un pom sădit lângă un izvor de apă»... Câte romane în nuce și povestiri exemplare, câte destine istorice deosebite!

Creștinismul și Sfânta Scriptură au înfăptuit trecerea societății debusolate ale acelor timpuri la o societate sub semnul Umanității și Civității. De aceea se auto-definea Iisus cu predilecție «Fiul Omului»! Aici se află baza democrațiilor ac-

tuale occidentale, ca rezultat a 2.000 de ani de luptă pentru realizarea revoluției social-religioase, cu scopul de a transforma radical omul. Iisus anunța, în fapt, o nouă calitate a existenței, o Lume Nouă și o Era cu totul Nouă!

Biblia este, astfel, un uriaș «compendiu» de Inițiere directă (vezi Leviticul), indirectă în Pilde de conduită, ce urmăresc ritualizarea funcțiilor vieții și comportamentelor sociale. Miturile și Cronicile, Psalmii și Cărțile Profeților, Apocalipsele și Scrisorile, Legile și Evangheliile l-au susținut practic două milenii pe om și popoare întregi să suporte și să treacă de și să învingă (și în spirit) necazurile și cumpelele vieții și istoriei, începând cu cruntele prigoniri ale creștinismului, continuând cu invaziile îngrozitoare ale valurilor migratoare și... tot așa până în zilele noastre. Iar poporul român îi datorează însăși păstrarea ființei și limbii sale naționale: este cunoscută forța și convingerea interioară a creștinismului - printre primii în Europa/secolul IV după Hristos - strămoșilor noștri, atât de apropiat cultului dac al lui Zamolxis, ce a reușit minunea de ne păstra etnosul insulei de latinătate timp de peste 1.600 de ani!

Ecolul și influența Bibliei asupra tuturor domeniilor vieții și culturii au fost, în aceste condiții, imens, iar numărul capodoperelor artei - forme superioare de exprimare a omului în cadrul culturii - este incomensurabil. Orice listă a lor - fără ele viața și muzeele noastre ar fi

sărace - rămâne, oricum, incompletă: de la maeștri necunoscuți ai catacombelor creștinismului timpuriu din Roma, al frescelor bizantine și romanice, la capodoperele goticului (un Grünewald, H. Bosch), la Titanii Renașterii (Da Vinci, Michelangelo, Rafael, Brunelleschi, Dürer, della Francesca...), operele literare ale Sf. Augustin - Confesiunile, Toma D'Aquino (Cetatea Soarelui), Dante (Divina Comedie) și mai târziu Chateaubriand (Geniul Creștinismului), Dostoievski (Frații Karamazov)... până în zilele noastre cu Brâncuși al nostru cu a sa Coloana recunoștinței nesfârșite ș. m. a. Evanghelia (=Vestea cea Bună!) a fost și este speranța într-un viitor mai bun, prin noi și prezentul ce-i în puterea noastră, iar mesajul ei fundamental e vestit de Iisus - «N-am venit să stric, ci să împlinesc» (Matei, 5,17): Dragoste! lubește-l pe Dumnezeu și pe semenii tăi, ne cere mereu Cavalerul Suprem al Iubirii Apropelului.

Noi, românii, ne amintim cu siguranță de finalul unei cărți excepționale - ultima - a regretatului Marin Preda: «Dacă dragoste nu e, nimic nu e!» (Cel mai iubit dintre pământeni). El nu a făcut decât să repete cuvintele iluminatului Sfânt Pavel: «Dacă nu am dragoste, nimic nu e»...

Eugen COJOCARU (Stuttgart)

Din «România-șocol viitorului», Editura Ideea Europeană, București, 2006.

Apel de solidaritate!

La îndemnul și cu binecuvântarea Î.P.S. Mitropolit Serafim s-a organizat o colectă pentru sinistrații din România în urma inundațiilor din iunie-iulie a.c. Suma strânsă de **16.645,40 Euro** a fost virată Mitropoliei Moldovei și Bucovinei și a fost utilizată pentru distribuirea de ajutoare de urgență post-calamitate pentru 120 de familii sinistrate (cu membrii decedați, bătrâni fără sprijin și cu mulți copii) din Dorohoi și Bicaz Chei, după cum rezultă din scrisoarea de mulțumire a Î.P.S. Teofan.

Mulțumim P.C. Preoți și credincioșilor care au contribuit la ajutorarea fraților noștri sinistrați din România!

Iată lista parohiilor cu suma colectată:

Parohia Ulm 250,00 EUR

Parohia Dortmund 330,00 EUR
Parohia Wiesbaden 130,00 EUR
Parohia Gießen 351,00 EUR
Parohia Tübingen 391,40 EUR
Parohia Stuttgart 1.600,00 EUR
Parohia «Sf. Ioan Botezătorul»
Hamburg (Pr. Calinic) 750,00 EUR
Parohia Mannheim 210,00 EUR
Parohia Schwäbisch G. 1.340,00 EUR
Parohia Ingolstadt/Landshut 515,00 EUR
Parohia Köln 1.100,00 EUR
Parohia Leipzig 700,00 EUR
Centrul Bis. München 500,00 EUR
Parohia «Nașterea Domnului» München (Pr. Dr. Mircea Basarab) 951,00 EUR
Catedrală Nürnberg 1.500,00 EUR
Parohia Offenburg 650,00 EUR
Parohia Offenburg 215,00 EUR
Parohia Regensburg 275,00 EUR
Parohia Viena 2.000,00 EUR
Parohia Graz 550,00 EUR
Parohia Feldkirch 100,00 EUR
Parohia Klagenfurt 300,00 EUR
Parohia Knittelfeld 500,00 EUR

Parohia Salzburg 785,00 EUR
Parohia Linz 700,00 EUR

Parohiile care n-au făcut încă colecta pentru sinistrați sunt rugate să o facă în duminicile următoare. Cu mulțumiri!

Invitație!

Întâlnirea anuală a Asociației Tinerilor Ortodocși Români din Germania va avea loc în perioada 15-17 octombrie 2010 la Castelul Falkenstein (în apropiere de Regensburg). Tema: «Cred Doamne, ajută necredinței mele. Credința ca taină a nemuririi» va fi susținută de Pr. Conf. Dr. Constantin Necula (Sibiu). Pentru detalii și înscriere (până în 15 sept.):

www.mitropolia-ro.de la casața ATORG

INFORMAȚII

DIN AGENDA

PĂRINTELUI MITROPOLIT SERAFIM

1 aug. 2010 - slujește Sf. Liturghie și predică la Mănăstirea Agapia. După masă, ține un cuvânt de învățătură maicilor.

2 aug. - slujește Sf. Liturghie și predică la Mănăstirea Bistrița (jud. Neamț).

3 aug. - slujește Sf. Liturghie și predică la Botiza (jud. Maramureș). Se întretine cu tinerii ASCOR-iști de la Cluj (120). Vizitează Mănăstirea Botiza.

4 aug. - slujește Sf. Liturghie și predică la Mănăstirea Cășiel (jud. Cluj). După masă, împreună cu P.S. Episcop Vasile Someșeanul sfințește o troiță ridicată pe vatra vechii mănăstirii de la Cheile Turzii (jud. Cluj).

5 aug. - slujește Sf. Liturghie iar seara Privegherea și predică la Mănăstirea Cheile Turzii.

6 aug. - Schimbarea la Față a Domnului - slujește Sf. Liturghie și predică în aceeași mănăstire cu prilejul hramului. Seara, săvârșește Paraclisul Maicii Domnului și predică la Turda.

7 aug. - la Mănăstirea Dumbrava (jud. Alba) vizitează Casa de copii «Sf. Veronica» și Căminul pentru vârstnici.

8 aug. - slujește Sf. Liturghie și predică în satul natal Bohoț (jud. Brașov). Binecuvintează noua capelă din cimitir. La parte la agapă. Seara, slujește Vecernia și predică în Catedrala din Făgăraș.

13 aug. - poposește la mormântul Părintelui Arsenie Boca de la Mănăstirea Prislop (jud. Hunedoara). Seara săvârșește Paraclisul Maicii Domnului și Taina Sf. Maslu la Mănăstirea Sf. Ioan Botezătorul

din Alba Iulia. Predică.

14 aug. - slujește Privegherea și Prohodul Adormirii Maicii Domnului la Mănăstirea Râmeț (jud. Alba).

15 aug. - Adormirea Maicii Domnului - slujește Sf. Liturghie și predică la Mănăstirea Râmeț.

16 aug. - Sf. Martiri Brâncoveni - slujește Sf. Liturghie și predică în aceeași mănăstire.

17 aug. - vizitează Mănăstirea Bic (jud. Sălaj) și adresează cuvânt de învățătură. După masă, în satul Bădăcin, săvârșește slujba de sfințire a casei D-lui Ing. Valentin Vălcăuan, mare binefăcător al Mitropoliei noastre.

21 aug. - înregistrează un interviu despre familia creștină pentru TV Sibiu. Slujește Vecernia și predică la biserica din cartierul Vasile Aaron din Sibiu.

22 aug. - slujește Sf. Liturghie și predică în Catedrala mitropolitană din Sibiu. Săvârșește cununia tinerilor Cristina și Gheorghe Stanislav. Predică.

23 aug. - face o vizită Părintelui Arsenie Papacioc de la Mănăstirea Sf. Maria din Teghirghiol (jud. Constanța).

29 aug. - Tăierea Capului Sf. Ioan Botezătorul - slujește Sf. Liturghie și predică în Catedrala din Nürnberg.

DIN AGENDA

PĂRINTELUI EPISCOPI SOFIAN

1 aug. - slujește Sf. Liturghie și predică la Biserica St. Nikolai.

5 aug. - este primit de președintele guvernului Bavariei de Sus, D-l Chris-toph Hiltenbrand.

6 aug. - Schimbarea la Față - slujește Sf. Liturghie și predică la Capela Sf. Siluan.

8 aug. - slujește Sf. Liturghie și predică la Traunreut. Participă la agapă.

15 aug. - Adormirea Maicii Domnului - slujește Sf. Liturghie și predică la Biserica St. Nikolai. Săvârșește botezul pruncului Ștefan Rațiu.

21 aug. - săvârșește, la Graz, cununia tinerilor Mihai Nica și Iulia Dana.

22 aug. - slujește Sf. Liturghie și predică la Graz (paroh P.C. Pr. Nicolae Liviu Vilcea).

26 aug. - participă la Întâlnirea de vară «Mariapoli 2010», unde susține și o cuvântare. După amiază, este primit de D-na Barbara Stamm, Președinta Parlamentului Bavariez, în prezența d-lor Martin Neumayer, însărcinat cu probleme de integrare în Landul bavarez și Bernd Fabritius, președintele Asociației Sașilor Transilvăneni din Germania, cărora le prezintă situația comunității românești din München, cerându-le sprijinul pentru construirea mănăstirii, sediu episcopal.

29 aug. - Tăierea Capului Sf. Ioan Botezătorul - slujește Sf. Liturghie și predică la Biserica St. Nikolai.

RUMĂNISCHE ORTHODOXE METROPOLIE
FÜR DEUTSCHLAND, ZENTRAL- UND NORDEUROPA

Fürther-Str.166-168 · D-90429 Nürnberg
Tel.: (+49)0911/3236910; Fax: /3236912

E-Mail: mitropolia@mitropolia-ro.de
Internet: <http://www.mitropolia-ro.de>

REDAKTION & LAYOUT

Diakon Dumitru Dura

Abonament 15,50 EUR / anual (inclusiv porto)

Bankverbindung: LIGA BANK EG
Konto.-Nr. 116 78 04 · BLZ 750 903 00